

то гонителът му (secutor) (а) напразно са мъчаше да го настигне. Народътъ шумно са съмвеше като гледаше исполниските гладиаторъ да са мъчи напразно да стигне бѣжащия колосъ. Но въ тъзи минута народътъ обирък винаги именето си на двамата единоборци римляни.

Тъ са изстъпихъ единъ срѣщо другий на разстояние равно съ онуй което дѣли днешните дуелисты, но припазливыйтъ начинъ съ който тъ наченѣхъ борбата си даде на народа време да са наслади отъ зрѣлището на борбата помежду Нигера и Спора. Най подиръ вече са сборихъ римляните распалени, яростно нападахъ единъ на другиго, спирахъ съ, пристъпвахъ и са стъпихъ съ сичкото непонятно онуй благоразумие, което характерисва и днесъ двама иѣ-кот прочути мечеборцы. Но Евмолпъ, и постаръ въ званіего, нарихи изведиакъ Непима по реброто съ единъ ударъ, който са считаше въ арената неизбѣженъ. Народътъ завыка похвалбы, а Лепидъ пади въ отчаяніе.

— О, извика Клодий сега вече единоборството са почти свршено. Ако е благоразуменъ Евмолпъ и са гразява хладокрѣвно противникътъ му що изгуби постепенно сичките си сили.

— Но за добра честь не са вижда благоразуменъ. Виждъ колко распалено гони Непимъ . . . тако ми Зевса! Непимъ го рани, чуй какъ звънъкъ отъ удара шлемътъ му. Клоди, можъ да спечелѣ.

— Увы! защо не си играяхъ само на зарове? промърмора въ себе си Клодий, или пош защо не е възможно да напълни съ слово и гладиаторътъ какъто зароветъ?

— Напредъ, Споре! напредъ, Споре! извика народътъ, когато Нигеръ като са спрѣ и втори пътъ хвърли съ несполука примката, но тогасъ като са отстъпваше не тичаше съ първата скоростъ и десната му къска са рани тежко отъ ножа на Спора. Като не можеше по тъзи причина да бѣга бѣрже той са гонише неотстъпно отъ противника си. При сичко туй голѣмата дѣлжина на оръжието му принесе му немалозначителна помощъ защото обирък срѣщо лицето на Спора тризъбеца си, но който този често и сподуично отблъсня. Тогази гонителътъ конска да мори прогивница си съ країло движение около него, който бѣ безезленъ вече да са помърда; но съ употреблението на този начинъ той не са запази колкото трѣбаше, защото даде много близо до исполнена въ кога-

---

(а) Тъй наричахъ меченосеца гладиатора, който са подвизаваше съ тичане да настигне примконосеца и да не му даде време да пригответи пакъ примката.